

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 marca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że J. W. od dnia 13 listopada 2019 r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że J. W. została zatrudniona u ww. płatnika od dnia 13 listopada 2019 r., a już od dnia 1 stycznia 2020 r. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że przed zgłoszeniem do ubezpieczeń przez ww. płatnika J. W. była zarejestrowana, jako osoba bezrobotna. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiotowej sprawie świadczenie pracy w ramach umowy o pracę nie miało miejsca, a zgodnym zamiarem i wolą stron zawartej umowy było jedynie nadanie jej nazwy „umowa o pracę”. Sporządzone zaś dokumenty związane ze stosunkiem pracy miały tę formę uzasadniać. W ocenie organu rentowego, J. W. nie wykonywała pracy w firmie płatnika, a została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych jako pracownik jedynie w celu uzyskania prawa do wypłaty świadczenia w postaci zasiłku chorobowego, co oznacza, że umowa o pracę zawarta między J. W., a płatnikiem składek, jako zawarta dla pozorów, jest nieważna i tym samym J. W. z tytułu zawartej umowy o pracę nie podlega ubezpieczeniom społecznym od 13 listopada 2019 r.

/decyzja k.55 - 58 akt ZUS/

W dniu 6 kwietnia 2020 r. płatnik składek złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że J. W. podlega ubezpieczeniom społecznym, jako pracownik płatnika składek (...) sp. z o.o. sp.kom. od dnia 13 listopada 2019 r. W uzasadnieniu odwołania płatnik składek wskazał, że J. W. świadczyła pracę pod nadzorem bezpośredniego przełożonego – prezesa spółki, w godzinach od 8.00 do 16.00, a wykonywane przez nią obowiązki sprowadzały się m.in. do wprowadzania i zatwierdzania dokumentów, dokonywania rozliczeń, czy też prowadzenia ewidencji czasu pracy. Płatnik składek dokonał zgłoszenia J. W. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do ubezpieczenia zdrowotnego, jako pracownika, zgodnie z zawartą umową o pracę. Za wykonaną pracę J. W. otrzymywała wynagrodzenie przekazywane na rachunek bankowy. Płatnik składek podkreślił, że J. W. została zatrudniona w firmie płatnika, ponieważ istniało realne i gospodarcze zapotrzebowanie zatrudnienia pracownika z uwagi na rozwój firmy.

/odwołanie k.3 – 7/

W odpowiedzi na odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację tożsamą, co w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.27 – 28 odwrót/

Na rozprawie w dniu 25 listopada 2020 r. J. W. przyłączyła się do stanowiska płatnika.

/protokół rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r. , płyta CD k.92/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w Ł. w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się sprzedażą sprzętu elektronicznego, zarówno przez internet, jak i poprzez sieć sklepów stacjonarnych. W ramach prowadzonej działalności płatnik zatrudnia pracowników na podstawie umów o pracę, ponadto część osób wykonuje czynności u płatnika w oparciu o umowy zlecenia. Główna siedziba spółki oraz magazyny mieszczą się miejscowości C..

/ zeznania P. K. min.00:04:20 – 00:05:39 rozprawy z dnia 10 marca 2021 r. , płyta CD k.107 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:34 – 00:46:49 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r. , płyta CD k.92; zestawienie – k.54-55 /

J. W. urodziła się w dniu (...), legitymuje się wykształceniem wyższym licencjackim na kierunku administracja.

/okoliczności bezsporne/

W związku z intensywnym rozwojem prowadzonej działalności i otwieraniem nowych sklepów, płatnik składek poszukiwał pracownika na stanowisko pracownika biurowego.

/zeznania P. K. min.00:04:20 – 00:05:39 rozprawy z dnia 10 marca 2021 r. , płyta CD k.107 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:34 – 00:46:49 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r. , płyta CD k.92/

O fakcie poszukiwania pracownika, J. W. dowiedziała się od swojego męża zatrudnionego w firmie płatnika.

/zeznania J. W. min.00:05:39 – 00:07:06 rozprawy z dnia 10 marca 2021 r., płyta CD k.107 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:46:49 – 00:59:25 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r., płyta CD k.92/

W dniu 13 listopada 2019 r. pomiędzy płatnikiem składek reprezentowanym przez P. K., a J. W. zawarto umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 13 listopada 2019 r. Zgodnie z zawartą umową, J. W. powierzono obowiązki pracownicze pracownika biurowego w pełnym wymiarze czasu pracy, z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3 000,00 zł. Jako miejsce świadczenia pracy wskazano siedzibę płatnika mieszczącą się w miejscowości C..

/umowa o pracę – dokumentacja osobowa wnioskodawczyni/

W dniu 13 listopada 2019 r. J. W. odbyła badanie lekarskie, które nie wykazało przeciwwskazań do wykonywania przez nią pracy na stanowisku pracownika biurowego.

/zaświadczenie lekarskie – dokumentacja osobowa wnioskodawczyni/

W chwili zawierania ww. umowy o pracę J. W. nie posiadała tytułu do ubezpieczeń społecznych, była osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Urzędzie Pracy.

/okoliczności bezsporne/

W chwili zawierania umowy o pracę, J. W. była w ciąży. O fakcie zajścia w ciążę wnioskodawczyni wiedziała, co najmniej od dnia 5 listopada 2019 r.

/dokumentacja medyczna k.80/

W dniu 13 - 14 listopada 2019 r. J. W. odbyła szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

/karta szkolenia BHP– dokumentacja osobowa wnioskodawczyni/

W dniu 27 listopada 2019 r. płatnik składek zgłosił J. W. do ubezpieczeń społecznych, od dnia 13 listopada 2019 r.

/okoliczność bezsporna/

Zgodnie z zakresem obowiązków, do powierzonych wnioskodawczyni zadań należało w szczególności: przyjmowanie wyjaśnianie oraz wprowadzanie zwrotów od klientów detalicznych, w systemie magazynowo – księgowym, dokonywanie rozliczeń rozrachunków w systemie księgowym, odbieranie, kontrola merytoryczna, wprowadzanie i zatwierdzanie faktur zakupowych w programie Subiekt, prowadzenie ewidencji urlopów oraz innych absencji pracowników, prowadzenie ewidencji urlopów, prowadzenie ewidencji zawartych umów, kontrola terminowości zawieranych umów o pracę, umów zlecenia i innych, przygotowywanie, gromadzenie oraz przekazywanie

dokumentacji kadrowej do biura rachunkowego, koordynowanie spraw pracowniczych, sporządzenie pism i dokumentów, przygotowywanie dokumentów do archiwizacji, wykonywanie innych obowiązków wskazanych przez przełożonego.

/zakres obowiązków – dokumentacja osobowa wnioskodawczynie/

W dniu 13 listopada 2019 r. płatnik składek upoważnił J. W. do wglądu, uzupełniania oraz aktualizowania akt osobowych oraz wszelkiej dokumentacji pracowników oraz zleceniobiorców.

Wykonywane przez J. W. obowiązki pracownicze sprowadzały się do wystawiania faktur sprzedażowych, wprowadzania faktur do systemu, dokonywania korekt faktur w związku ze zwrotami towaru, przygotowywania dokumentów do księgowości. Nadto J. W. zajmowała się kwestiami pracowniczymi, takim jak wpisywanie do systemu zwolnień lekarskich pracowników, obliczanie godzin pracy pracowników, przygotowywanie dokumentacji pracowniczej pracowników, wystawianie skierowań na badania lekarskie. Dokumenty pracownicze były później przekazywane do biura rachunkowego w Ł. J. W. powierzone obowiązki wykonywała w godzinach od 8.00 do 16.00.

/zeznania świadków: M. M. min.01:03:17 – 01:16:33, A. S. min.01:16:33 – 01:27:36 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r., płyta CD k.92, zeznania P. K. min.00:04:20 – 00:05:39 rozprawy z dnia 10 marca 2021 r., płyta CD k.107 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:34 – 00:46:49 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r., płyta CD k.92, zeznania J. W. min.00:05:39 – 00:07:06 rozprawy z dnia 10 marca 2021 r., płyta CD k.107 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:46:49 – 00:59:25 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r., płyta CD k.92, listy obecności – dokumentacja osobowa wnioskodawczynie/

J. W. stała się niezdolna do pracy od dnia 1 stycznia 2020 r., z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży.

/okoliczność bezsporna; a nadto dokumentacja medyczna – k.81-84/

Obowiązki J. W. w zakresie spraw pracowniczych, w trakcie jej nieobecności w pracy powierzono A. S., która w firmie płatnika wykonuje je obecnie na podstawie umowy zlecenia od stycznia 2020 roku. W związku z zakończeniem współpracy przez płatnika z biurem rachunkowym, prowadzi ona także akta pracownicze pracowników spółki. We wcześniejszym okresie A. S. miała zawartą umowę zlecenia ze spółką (...) -zone, (powiązanej właścicielsko ze spółką płatnika), w której prowadziła sprawy płacowe. Obowiązki księgowe wnioskodawczynie w trakcie jej nieobecności w pracy przejęła natomiast pracownica M. M..

/zeznania świadka A. S. min.01:16:33 – 01:27:36 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r., płyta CD k.92, zeznania P. K. min.00:04:20 – 00:05:39 rozprawy z dnia 10 marca 2021 r., płyta CD k.107 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:34 – 00:46:49 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r., płyta CD k.92/

Wnioskodawczynie potwierdziła obecności w pracy podpisami na listach obecności. Wynagrodzenie otrzymywała przelewem na konto bankowe.

/listy obecności – k.106-107; zeznania P. K. min.00:04:20 – 00:05:39 rozprawy z dnia 10 marca 2021 r., płyta CD k.107 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:34 – 00:46:49 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r., płyta CD k.92, zeznania J. W. min.00:05:39 – 00:07:06 rozprawy z dnia 10 marca 2021 r., płyta CD k.107 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:46:49 – 00:59:25 rozprawy z dnia 25 listopada 2020 r., płyta CD k.92/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy, a także w oparciu o zeznania świadków: M. M., A. S. oraz ubezpieczonej i zeznającego w imieniu płatnika składek P. K..

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził, że J. W. podjęła i faktycznie wykonywała pracę w firmie płatnika (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej. Sąd uznał, iż złożone w niniejszej sprawie zeznania są spójne, konsekwentne, logiczne i znajdują potwierdzenie w dokumentach załączonych

do akt. Z zeznań tych wynika, wprost czym zajmowała się wnioskodawczyni w trakcie wykonywania pracy. Nie budzą również zastrzeżeń Sądu okoliczności, jakie legły u podstaw zatrudnienia wnioskodawczyni.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowody jest spójny i wiarygodny, wszystkie zeznania uzupełniają się wzajemnie, są przy tym potwierdzeniem dla złożonej w sprawie dokumentacji. Wszystko to pozwala na ustalenie faktycznego zakresu obowiązków wnioskodawczyni w czasie zatrudnienia u płatnika składek oraz rzeczywistego charakteru stosunku prawnego łączącego strony umowy o pracę.

Sąd na podstawie tak zgromadzonego materiału dowodowego ustalił, że wnioskodawczyni rzeczywiście świadczyła pracę na rzecz płatnika. Wszyscy świadkowie potwierdzili, że wnioskodawczyni świadczyła w spornym okresie pracę jako pracownik biurowy, zajmując się sprawami księgowymi i przygotowaniem dokumentacji pracowniczej na potrzeby biura rachunkowego.

Podkreślić należy, że ZUS poza złożeniem odpowiedzi na odwołanie nie podejmował już żadnych aktywności procesowej w niniejszym postępowaniu i nie składał wniosków dowodowych. Argumenty podnoszone w decyzji i w odpowiedzi na odwołanie zostały natomiast skutecznie obalone w toku postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2021 roku, poz.423) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Definicja pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych została zawarta w przepisie art.8 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy, o jakim mowa w art.8 ust.1 ww. ustawy jest równoznaczne z pojęciem stosunku pracy definiowanego przez art. 22 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

Stosownie do treści art.22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Legalis nr 88987).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu jest uwarunkowane nie tyle samym faktem zawarcia umowy o pracę i opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art.22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę, jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana, jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art.83§1 k.c. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 roku II UK 148/07, Lex nr 846577;

wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku II UK 321/04, OSNP 2006/11-12/190; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 roku II UKN 244/00, OSNP 2002/20/496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 roku II UK 204/09, Lex nr 590241). Przy czym nie jest to jedyna postać pozorności umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 stycznia 2005 roku (II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdza się, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art.58§1 k.c. w zw. z art.300 k.p.). Ocena taka nie odnosi się jednak do sytuacji, gdy podejmowane czynności w ramach zawartej umowy o pracę nie mają na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia – innymi słowy są czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, aby stworzyć dowody jej świadczenia. Nawiązanie umowy o pracę może, bowiem wynikać z czynności faktycznych wyrażających się z jednej strony zobowiązaniem pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, z drugiej zobowiązaniem pracodawcy do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (art.22§1 k.p.).

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej między ubezpieczoną J. W., a płatnikiem składek (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową stojąc na stanowisku, iż jej podpisanie oraz zgłoszenie ubezpieczonej do ubezpieczeń społecznych było czynnościami pozornymi dokonanymi jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między J. W., a płatnikiem składek umowa o pracę nie była realizowana.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako podstawowe cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych wymienione zostały: dobrowolność; osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się; podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego; ryzyko pracodawcy; odpłatny charakter zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku I PK 110/06 Lex nr 207175; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 roku, III PK 39/09, Lex nr 578140). W wyroku z dnia 25 listopada 2005 roku (I UK 68/05, Lex nr 177165) Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 marca 2006 roku (I PK 146/05 (Lex nr 234370) Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się osobami trzecimi; bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności; pracowniczy obowiązek starannego działania, a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności; wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy; występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, np. wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego.

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż umowa o pracę zawarta przez ubezpieczoną i płatnika była realizowana. Całokształt okoliczności wskazuje jednoznacznie, że stanowisko przedstawione przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie znajduje oparcia w stanie faktycznym. Podkreślić należy, że w chwili zawierania spornej umowy o pracę stan zdrowia wnioskodawczynie pozwalał na podjęcie przez nią powierzonych jej obowiązków pracowniczych. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że wnioskodawczynie

faktycznie wykonywała powierzone jej obowiązki pracownicze od dnia 13 listopada 2019 r. do momentu powstania u niej czasowej niezdolności do pracy, tj. 1 stycznia 2020 r. Wnioskodawczyni w całym spornym okresie podlegała kierownictwu płatnika, świadczyła pracę w określonych stałych godzinach, ale co również istotne nie posiadała samodzielności decyzyjnej co do wykonywania określonych obowiązków pracowniczych, które wypełniała stosownie do otrzymanych od płatnika dyspozycji. W zależności bowiem od potrzeb pracodawcy, wnioskodawczyni zajmowała się wystawianiem faktur sprzedażowych, wprowadzaniem faktur do systemu, dokonywaniem korekt faktur w związku ze zwrotami towaru, przygotowaniem dokumentów do księgowości. Nadto J. W. zajmowała się kwestiami pracowniczymi, takim jak wpisywanie zwolnień lekarskich do systemu, obliczanie godzin pracy pracowników, przygotowywanie dokumentacji pracowniczej na potrzeby biura rachunkowego, przygotowywanie skierowań na badania lekarskie dla pracowników. Swoje obowiązki wykonywała w stałych godzinach od 8.00 do 16.00. Co również istotne, z uwagi na rodzaj i skalę prowadzonej działalności u płatnika zaistniała potrzeba powierzenia innej osobie obowiązków wnioskodawczyni w trakcie jej nieobecności w pracy. Obowiązki J. W. w zakresie spraw pracowniczych, powierzono A. S., która w firmie płatnika wykonuje je obecnie na podstawie umowy zlecenia od stycznia 2020 roku. W związku z zakończeniem współpracy przez płatnika z biurem rachunkowym, prowadzi ona także akta pracownicze pracowników spółki. We wcześniejszym okresie A. S. miała zawartą umowę zlecenia ze spółką (...) -zone, (powiązanej właścicielsko ze spółką płatnika), w której prowadziła sprawy płacowe. Obowiązki księgowo wnioskodawczyni przejęła natomiast pracownica M. M..

Sąd pragnie jednocześnie zwrócić uwagę, że nawet gdyby przyjąć, iż rzeczywistym celem zawartej umowy o pracę była wyłącznie chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego to dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego (bądź uzyskania wyższych świadczeń), jako cel podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie realizowana, a tak było w przypadku ubezpieczonej. Chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako motywacja do podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, a dążenie do uzyskania przez zawarcie umowy o pracę, ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu jego obejście, jeżeli umowa ta prowadzi do faktycznej realizacji zatrudnienia spełniającego cechy stosunku pracy, a zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala stwierdzić (por. wyroki: z dnia 13 maja 2004 r. II UK 365/2003 Monitor Prawniczy 2006/5 str. 260; z dnia 25 stycznia 2005 r. II UK 141/2004 OSNP 2005/15 poz. 235; z dnia 28 kwietnia 2005 r. I UK 236/2004 OSNP 2006/1-2 poz. 28, z dnia 9 sierpnia 2005 r. III UK 89/2005 OSNP 2006/11-12 poz. 192; z dnia 24 stycznia 2006 r. I UK 105/2005, z dnia 14 lutego 2006 r. III UK 150/2005; z dnia 30 maja 2006 r. II UK 161/2005, z dnia 2 czerwca 2006 r. I UK 337/2005 Wokanda 2006/12 str. 29; z dnia 8 stycznia 2007 r. I UK 207/2006).

W tym stanie rzeczy należało przyjąć, że J. W. rzeczywiście świadczyła pracę na rzecz płatnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w ramach umowy o pracę z dnia 13 września 2019 r. Powyższe w ocenie Sądu jest jak najbardziej wiarygodne i zostało w toku postępowania udowodnione. W tej sytuacji zdaniem Sądu nie można podzielić stanowiska reprezentowanego przez organ rentowy, że ubezpieczona podjęła zatrudnienie jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Mając na względzie wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku uznając odwołanie płatnika za zasadne.

S.B.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS wypożyczając akta ZUS